

Uutta organisaatiota pukkaa

Kaksi vuotta professorin puolikkaana on takana ja täytyy myöntää, ettei tapahtumista ja jännittävistä tilanteista ole ollut puutetta. Sekä yliopiston että sairaalan puolella on tapahtunut merkittäviä muutoksia. Toki opiskelijoita opetetaan entiseen tapaan ja potilaita hoidetaan parhaalla mahdollisella osaamisella, mutta ympärillä olevat rakenteet ovat myllertyneet melkoisesti.

Vuoden 2010 alusta osana eurooppalaista yliopistouudistusten aaltoa Kuopion ja Joensuun yliopistojen toiminnot yhdistettiin uudeksi Itä-Suomen yliopistoksi. Uuteen Itä-Suomen yliopistoon muodostettiin aiempaa suurempia tiedekuntia. Nykyisessä organisaatiossa lääketieteen laitos on osa terveystieteiden tiedekuntaa yhdessä A. I. Virtanen-instituutin, farmasian laitoksen, hoitotieteen laitoksen ja koe-eläinkeskuksen kanssa. Dekaani on farmasisti, onneksi avarakatseinen.

Uuden yliopistolain keskeinen tavoite oli lisätä yliopistojen taloudellista autonomiaa. Lain valmisteluun liittyi lupaus turvata kaikkien yliopistojen pääomat, niin että yliopistojen maksuvalmius ja vakavaraisuus säilyy. On toki aivan liian aikaista arvioida onnistuttiinko tavoitteissa, mutta niukkuus näyttää jatkuvan, ennakkotieto kuluvalle vuodelle on, että muun muassa palkkamenot on alibudjetoitu yli 10 %.

Yliopistollisessa sairaalassa otettiin vuoden alusta käyttöön uusi organisaatio Suomen oloissa ainutlaatuisiksi luonnehdittu kolmeen palvelualueeseen perustuva malli. Suurin palvelualue on Kliiniset hoitopalvelut, jolle kaksi muuta, Kliiniset tukipalvelut ja Yleiset tukipalvelut, antavat sisäisiä tukipalveluita.

Kliiniset tukipalvelut -palvelualueella on kuusi palveluyksikköä, joista kaksi muodostui meidän

erikoisalastamme ja kipuklinikka irtosi kolmannen, osaksi Kuntoutus-palveluyksikköä. Uudessa organisaatiossa osa toiminnoistamme on Anestesia- ja leikkaustoiminta -palveluyksikössä ja osa Ensihoito, päivystys ja tehohoito -palveluyksikössä. Vaikka kiinteä yhteistyö erikoisalalan sisällä jatkuu ja tehtävien jako on saatu hoidettua hyvässä yhteisymmärryksessä, muutos on melkoinen. Yritämme professori Ruokosen kanssa pitää huolta siitä, että organisaatiouudistus häiritseisi mahdollisimman vähän lääketieteen opiskelijoiden ja erikoistuvien opetusta. Toimintamalleja joudutaan kuitenkin hakemaan.

Joulukuussa 2010 Itä-Suomen yliopisto myönsi anestesiologian ja tehohoidon erikoisalalle kolmen vuoden määräajaksi poikkeuksen yliopistosairaalan ulkopuolella suoritettavan koulutusajan vaatimukseen, jolloin kaavamaisesta jaosta keskussairaala- ja yliopistosairaalapalveluajojen suhteen luovuttiin. Jatkossakin on tarkoitus, että osa erikoisalakoulutuksesta suoritetaan koulutussovimusten mukaisesti keskus- tai aluesairaaloissa ja erikoistuvilta edellytetään pääsääntöisesti 2–3 vuotta yliopistosairaalapalvelua. Uusi malli mahdollistaa kullekin erikoistuvalla yksilöllisesti suunnitellun koulutusohjelman.

Erikoislääkärikoulutuksessa on jatkossa tarkoitus hyödyntää keskussairaaloitten erikoisosaamia entistä monipuolisemmin. Merkinä toimivasta yhteistyöstä saimme poikkeuslupahakemuksen valmisteluun hyvää tukea kaikilta keskussairaaloitten ylläpitäjiltä. Uskomme, että tällä mallilla pystymme kouluttamaan entistä parempia osaajia sekä KYSiin että alueen muihin sairaaloihin. Toisaalta uskomme pystyvämme vastaamaan entistä paremmin alan kasvavaan erikoislääkäritarpeeseen. □